

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3P/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916202591
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5916202591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom Mgr. Renátou Krajčiovou vo veci starostlivosti o mal. deti S.: M., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.X.XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené v konaní kol. opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, deti rodičov: W., nar. X.X.XXXX., bytom T. a C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., t.č. v A. v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na mal. deti, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a v celom rozsahu.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.4.2016 domáhal zníženia výživného na mal. M. a na mal. G. na výživné v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona na každé dieťa zvlášť, a to počnúc dňom 1.3.2015, ktoré výživné bude povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci. Otec poukázal na rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 7.2.2012 pod sp.zn. 3P/102/2011, ktorým zaviazal otca prispievať na výživu mal. M. výživným vo výške 110,00 eur mesačne a na výživu mal. G. výživným vo výške 90,00 eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. detí počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku. Ďalej otec poukázal na rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.4.2014 pod sp.zn. 5P/20/2014, ktorým súd manželstvo rozviedol a obidve mal. deti na čas po rozvoze zveril do osobnej starostlivosti matky mal. detí, ktorá bude mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok a otcovi uložil prispievať na výživu mal. G. výživným vo výške 90,00 eur mesačne a na výživu mal. M. výživným vo výške 110,00 eur mesačne. Od poslednej úpravy výživného v týchto konaniach došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zmenu pôvodného rozhodnutia. Otec poukázal, že je príjem je determinovaný možnosťami, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, je nízky a preto nie je možné, aby bolo určené výživné vo výške 200,00 eur. Otec uviedol, že v súčasnej dobe prispieva na výživu v maximálnej novej miere, ako mu to príjem dovolí, kedy výživné nedosahuje ani výživné v minimálnom rozsahu rovnajúcom sa 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona, ktoré činí 27,13 eur na jedno dieťa a preto mu môže byť určené iba minimálne výživné. Určenie vyššieho výživného je v rozpore s dobrými mravmi aj so záujmami spoločnosti. Určenie výživného tak, že matke je poskytované náhradné výživné, je za tejto situácie obchádzaním zákona. Otec poukázal na svoju čistú pracovnú odmenu vo výkone trestu, ktorá je v priemere cca. 150,00 eur mesačne, z čoho mu je zrážané výživné na obe mal. deti priemerne po 22,09 eur. Spolu platí výživné v priemere 44,18 eur mesačne. Otec poukázal na konanie o návrhu otca na zníženie výživného sp.zn. 9P/22/2014, kde súd rozsudkom zo dňa 19.5.2014 návrh na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol. Poukázal na celkové mesačné príjmy matky mal. detí v sume 320,00 eur mesačne, kde od 1.5.2014 bude mesačný príjem zo zamestnania 220,00 eur mesačne. Zároveň matka uviedla, že žije od

výplaty k výplate, svojim rodičom nijako neprispieva na úhradu nákladov spojených s bývaním, nemôže si dovoliť zníženie výživného otca na mal. deti. Otec poukázal na zmenu pomerov na strane matky mal. detí - od 15.2.2015 je zamestnaná na čerpacej stanici G., kde mesačný príjem je vyšší ako od posledného rozhodnutia o určení výživného. Preto žiadal znížiť výživné počnúc dňom 1.3.2015.

Otec vo svojom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.5.2016 uviedol, že vo výkone TOS je pracovne zaradený, kde jeho čistá pracovná odmena činí 151,97 eur, z ktorej si plní vyživovaciu povinnosť vo výške 44,18 eur na dve mal. deti. Z čistej pracovnej odmeny je mu strhávané na pohľadávky cudzích osôb vo výške 7,59 eur a na náklady výkonu TOS vo výške 68,38 eur. Po vyplatení všetkých povinností mu pre jeho potrebu ostáva osobné vo výške 13,59 eur a vreckové vo výške 18,23 eur, čiže spolu 31,82 eur, ktoré peniaze používa na zakúpenie hygienických potrieb a na telefonické komunikovanie s mal. deťmi. Zároveň otec čestne prehlásil, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani účet v banke.

Matka podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.5.2016 uviedla, že v máji 2016 kúpila do osobného vlastníctva 3-izbový byt v M. prostredníctvom úveru zo G. vo výške XX.XXX,XX eur, byt kúpila za XX.XXX,XX eur. V súčasnosti ho prerába, keď odhadované náklady sú cca. X.XXX,XX eur. Poukázala na mesačné náklady na bývanie od mája 2016: splátka pôžičky 148,00 eur, náklady na bývanie (elektrina, voda, kúrenie, fond opráv...) 225,00 eur, internet 10,00 eur, televízor 10,00 eur, spolu 393,00 eur.

Otec vo svojom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 23.5.2016 doplnil svoj návrh na začatie konania o rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 21P/75/2015, ktorým tento súd rozhodoval o podanom návrhu na určenie výživného na 2 mal. deti, kde otec mal. detí sa momentálne nachádza vo výkone TOS a žiadal, aby bol súdom zaviazaný platiť výživné v sume 200,00 eur mesačne. Súd však určil otcovi výživné na 2 mal. deti v minimálnom rozsahu rovnajúcom sa 30 % zo sumy životného minima na každé dieťa zvlášť, aj keď mal dokázané, že otec mal. detí pred nástupom na výkon TOS mal príjem cca. 700,00 eur mesačne a zníženie príjmových možností si zapríčinil sám. Tiež mal preukázané, že matka mal. detí pracuje a príjem má od 431,00 eur do 470,00 eur, pričom náklady na 2 mal. deti má zvýšené, nakoľko obe mal. deti sú choré. Súd vychádzal z odôvodnených potrieb mal. detí a z finančných možností oboch rodičov.

Matka vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 26.5.2016 s návrhom otca na zníženie výživného vyjadrila nesúhlas. Poukázala na výdavky na výživu mal. detí, keď berie na deň na stravu len cez 3,00 eurá, nepostačuje to ani na stravu. Keby nemala rodičov, sama by si nepomohla. Otec si toto zapríčinil sám, nechal tu dve deti, o ktoré sa treba starať. Dva roky dozadu bola na materskej dovolenke, privyrábala si brigádniccky v U., robila tam na 4 alebo 6 hodín. Potom ju zavolali späť do zamestnania, príjem jej narástol. Rozhodla sa osamostatniť od rodičov, bývali s deťmi u nich v jednej izbe, tak si prenajali byt, kde narástli nájomné s energiami vychádza 350,00 eur mesačne. V byte býva len s deťmi, je to 2-izbový byt. Má to prenajaté do 31.5.2016, následne sa vráti opäť ku rodičom, kým sa neprerobí byt, ktorý si kúpila. Ide o 3-izbový byt v M. z hypotekárneho úveru od G., splátka je vo výške 148,00 eur mesačne, keď k tomu pripočíta náklady za byt, celkom to vychádza 350,00 eur, výdavky sú zhruba také isté ako pri nájme. Snažím sa robiť niečo pre deti, aby niečo do budúcnosti tu mali. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom M. navštevovala 1. ročník ZŠ a G. bola v materskej škole, toto sa vlastne doposiaľ nezmenilo. Výdavky na deti rastú. M. túto nevedľa mala prvé prijímanie, bolo treba zabezpečiť šaty, hostina, dar. Má najväčšie položky na stravu na deti doma a k tomu poplatky za stravu do školy, do škôlky. Na začiatku roka M. bola v škole v prírode, čo stálo 120,00 eur. Už treba uhrádzať pracovné zošity pre M. na budúci školský rok, ktoré sa objednávajú. M. rastie, stále treba zakupovať topánky, oblečenie, G. sa zvezie popri nej, čo zdedí po M. Treba úbor na telesnú výchovu vrátane obuvi do haly a obuvi vonka. Deti majú bežné choroby, keď ide do lekárne, keď sú choré, nechá tam nejakých 15,00 eur. Mali problémy so všami, musela zakupovať drahé prípravky, dala na to 100,00 eur. Lyžovať chodí, kde je lacnejšie, na G. lístok bol po 5,00 eur. M. dostala na prijímanie bicykel v hodnote 300,00 eur, prispeli aj jej rodičia. Ďalej matka poukázala na výdavky na spotrebu pohonných látok 60,00 eur mesačne, to auto má 12 rokov. Pokiaľ otec poukazoval na zvýšenie jej príjmu, poukázala na rozhodnutie nadobudnúť 3-izbový byt pre seba a pre deti. Telefonický kontakt otca s mal. M. prebieha pravidelne, sem tam aj G. mu niečo zakričí. Sem tam sa spýta M., či by nešli pozrieť ocka, ona jej na to povie, že by išla, ale nie do basy, necíti sa tam dobre. Stará matka mal. detí zo strany otca si raz za mesiac deti zoberie na jeden deň. Matka k svojmu príjmu uviedla, že tá suma vznikla následkom toho, že po materskej dovolenke, keď sa vrátila do zamestnania, preplátili jej cca. 40 dní nevyčerpanej dovolenky, inak má príjem cca.

XXX,XX eur v čistom mesačne. Na základe vyplatenia dovolenky jej bolo odobraté náhradné výživné. Od januára 2016 nevidela výživné nad rámec tej sumy, čo jej príde od otca.

Kol. opatrovník mal. detí vo svojom prednese na pojednávaní vyjadril nesúhlas s návrhom otca na zníženie výživného na mal. deti. Naposledy bolo rozhodované o výživnom v konaní o rozvod manželstva rodičov mal. detí, ale v podstate 2 roky predtým, teda v r.2012 bolo určené výživné v takejto výške. Otec si túto situáciu zapríčinil sám, nemali by na to doplácať mal. deti. Poukázal na výdavky matky mal. detí, ktorá nadobudla byť, jej výdavky narastú aj výdavky na výživu mal. detí sú vyššie.

Otec sa pojednávania konaného dňa 26.5.2016 nezúčastnil. Vo svojom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.5.2016 žiadal, aby sa pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti. Preto súd vec prejednal v neprítomnosti otca a prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s poukazom na ust. § 101 ods.2 OSP.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä s dokladom vystaveným A. pod názvom Rozúčtovanie pracovnej odmeny od januára 2015 do marca 2016, kde vyplynula priemerná čistá mzda za uvedené obdobie vo výške (s výnimkou mesiacov júl 2015 až október 2015) vo výške 129,15 eur. Zároveň z tohto dokladu vyplynuli zrážky na výživné pre mal. M. január 2015 vo výške 15,11 eur, február 2015 vo výške 17,12 eur, marec 2015 vo výške 20,43 eur, apríl 2015 vo výške 22,18 eur, máj 2015 vo výške 22,11 eur, jún 2015 vo výške 20,14 eur, november 2015 vo výške 17,76 eur, december 2015 vo výške 22,36 eur, január 2016 vo výške 22,36 eur, február 2016 vo výške 22,26 eur, marec 2016 vo výške 22,38 eur a zrážky výživného pre mal. G. január 2015 vo výške 14,79 eur, február 2015 vo výške 16,75 eur, marec 2015 vo výške 19,98 eur, apríl 2015 vo výške 21,66 eur, máj 2015 vo výške 21,60 eur, jún 2015 vo výške 19,70 eur, november 2015 vo výške 17,37 eur, december 2015 vo výške 21,80 eur, január 2016 vo výške 21,80 eur, február 2016 vo výške 21,72 eur, marec 2016 vo výške 21,80 eur. Z potvrdenia N. vyplynulo, že matka je zamestnaná u nich od 1.1.2009, pracovný pomer stále trvá. Čistá priemerná mesačná mzda za obdobie od októbra 2015 do marca 2016 je vo výške XXX,XX eur. Z rozúčtovania pracovnej odmeny vystaveného A. vyplynulo, že v mesiaci apríl 2016 dosiahol otec čistú mzdu vo výške 146,96 eur, z toho zrážky na výživné boli vo výške 44,03 eur. Súd sa tiež oboznámil s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5P/20/2014 v konaní o rozvod manželstva rodičov mal. detí a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k mal. deťom, a to najmä s rozsudkom zo dňa 29.4.2014 č.k. 5P/20/2014-65, ktorým súd manželstvo rodičov mal. detí rozviedol, mal. deti M. a G. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. M. výživným vo výške 110,00 eur mesačne a na výživu mal. G. výživným vo výške 90,00 eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku. Styk otca s mal. deťmi súd neupravil. Rozsudok nadobudol právoplatnosťou dňom 29.5.2014. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd vychádzal zo zárobkových možností a schopností oboch rodičov a z odôvodnených potrieb mal. detí. Poukázal na rozsudok tunajšieho súdu č.k. 3P/102/2011-39 zo dňa 7.2.2012, ktorým bola naposledy určená vyživovacia povinnosť otca mal. detí vo výške 90,00 eur mesačne na mal. G. a 110,00 eur mesačne na mal. M. počnúc dňom 1.1.2012. V tom čase bol otec mal. detí vo výkone TOS v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody, kde dosahoval minimálny príjem. V r.2014 otec dosiahol príjem ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 300,56 eur. Matka spolu s mal. deťmi v tom čase žila v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým na domácnosť neprispievala žiadnou sumou. Jej čistý priemerný mesačný zárobok za obdobie posledných 12 mesiacov od U. predstavoval sumu XXX,XX. eur. Matka poberala tiež rodičovský príspevok v r.2014 vo výške 203,20 eur mesačne, tiež poberala prídavky na obe mal. deti vo výške 47,04 eur mesačne. Preukázala súdu tiež pravidelné výdavky vo výške 532,16 eur mesačne (poplatky za školu, družinu a stravu pre M., tanečný krúžok, poisťku, poplatky za materskú školu pre G. úrazová poisťka, stavebné sporenie pre obe mal. deti, náklady na PHM do auta, náklady na stravu). Súd sa tiež oboznámil s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3P/102/2011, a to najmä s rozsudkom č.k. 3P/102/2011-39 zo dňa 7.2.2012. Týmto rozsudkom súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. M. vo výške 110,00 eur mesačne a na výživu mal. G. vo výške 90,00 eur mesačne počnúc dňom 1.1.2012 vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. detí. Súd mal v konaní preukázané, že u otca došlo ku strate na príjmoch jeho zavinením, nakoľko sa dopustil trestnej činnosti, následne bol vzatý do väzby a bol ukončený jeho služobný pomer v F., čo súd vyhodnotil, že otec sa vzdal bez vážneho dôvodu svojho zamestnania a zárobku a teda pri určení výživného vychádzal zo zárobkových možností otca predtým, ako došlo k jeho vzatiu do väzby, resp. k

ukončení služobného pomeru v F. (potencialita príjmu) a dospel k záveru, že je v jeho možnostiach, schopnostiach a zárobkových pomeroch prispievať na výživu mal. detí určeným výživným, pričom boli zohľadnené aj odôvodnené potreby mal. detí.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 77 ods.1 veta prvá, veta druhá Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 62 ods.1,2,3,4,5 Zákona o rodine:

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V tomto konaní otec mal. detí domáhal sa zníženia výživného na mal. deti M. zo sumy 110,00 eur mesačne a G. zo sumy 90,00 eur mesačne, u oboch mal. detí na výživné v minimálnom rozsahu, t.j. v sume 30 % zo sumy životného minima na nepnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, a to počnúc dňom 1.3.2015. Právnym základom rozhodovania v tejto právnej veci je ust. § 78 ods.1 Zákona o rodine. Rozhodujúcim pre konanie o zmene vyživovacej povinnosti (zvýšení či znížení) je náležité porovnanie pomerov v čase predchádzajúcej úpravy výživného a v aktuálnom konaní. Súd teda zameral svoje zisťovanie na pomery v r.2014 a aktuálne pomery v r.2016, a to na strane rodičov a mal. detí, t.j. v otázke odôvodnených potrieb mal. detí a v schopnostiach a možnostiach otca. Otec odôvodnil svoj návrh na zníženie výživného na mal. deti skutočnosťou, že jeho príjem je determinovaný možnosťami, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti súd poukazuje, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody od r.2010, to znamená už odvtedy je jeho príjem determinovaný možnosťami, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, kde jeho príjem je nízky. Podľa názoru súdu nejde o novú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti na mal. deti - v smere jej zníženia, nakoľko táto skutočnosť bola zohľadnená už pri rozhodovaní tunajšieho súdu v konaní sp.zn. 3P/102/2011 a v konaní sp.zn. 5P/20/2014 (posledné rozhodovanie súdu o výživnom na mal. deti). Súd vtedy dospel k záveru, že otec sa vzdal bez vážneho dôvodu svojho zamestnania a zárobku a teda vychádzal zo zárobkových možností otca predtým, ako došlo k jeho vzatiu do väzby, resp. k ukončeniu služobného pomeru v F. (potencialita príjmu). Podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Nemožno sa teda stotožniť s názorom otca, že súdom určené výživné je v rozpore s dobrými mravmi, so záujmami spoločnosti a že ide o obchádzanie zákona. Rozsudky v označených konaniach nadobudli právoplatnosť, otec voči nim odvolanie nepodal, neboli teda preskúmané v odvolacom konaní a súd zdôrazňuje, že v rámci tohto konania o zníženie výživného na mal. deti preskúmanie týchto rozsudkov možné nie je. Vzhľadom k tomu nebolo možné zohľadniť výšku príjmu otca dosahovanú vo výkone trestu odňatia slobody v aktuálnom období.

Ďalším dôvodom, na základe ktorého domáhal sa otec zníženia výživného na mal. deti, bol poukaz na nárast príjmu matky od posledného rozhodnutia súdu o výživnom. Súd zistil, že skutočne došlo u matky k nárastu príjmu, keď v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom v r.2014 matka poberala rodičovský príspevok a prídavky na mal. deti celkovo vo výške cca. 250,00 eur mesačne, zároveň bola zamestnaná u zamestnávateľa U., kde jej čistý priemerný mesačný zárobok za obdobie posledných 12 mesiacov bol vo výške XXX,XX eur. Aktuálne podľa potvrdenia zamestnávateľa matky spoločnosť N. jej čistá priemerná mesačná mzda za obdobie od októbra 2015 do marca 2016 je vo výške XXX,XX eur. Súd zistil z výsluchu matky, že matka býva spolu s mal. deťmi v prenajatom byte, kde výdavky na nájomné spolu s energiami sú vo výške 350,00 eur mesačne, navyš ale matka kúpila z hypotekárneho úveru poskytnutého G. 3-izbový byt v M., kde výška výdavkov na bývanie vrátane splátky hypotekárneho úveru je predpokladaná v sume 393,00 eur mesačne. Matka touto investíciou za účelom kúpy bytu zabezpečila trvale bývanie pre seba a mal. deti, čo je zárukou stability ich budúceho výchovného prostredia, keď doposiaľ od r.2010 matka s mal. deťmi bývala v rodinnom dome jej rodičov, kde mali k dispozícii jednu izbu a následne bývali v prenajatom byte. Zároveň týmto dochádza ku zlepšeniu bytových podmienok matky a mal. detí. Okrem toho je potrebné určitú nezanedbateľnú sumu peňažných prostriedkov investovať do rekonštrukcie tohto bytu, ktorá aktuálne prebieha. Súd konštatuje, že nárast príjmu matky sa odrazil nepochybne pri zabezpečovaní starostlivosti o mal. deti, a to predovšetkým v zabezpečení bývania pre mal. deti. Z tohto dôvodu skutočnosť nárastu príjmu matky nemôže byť zohľadnená u otca ako dôvod na zníženie výživného na mal. deti. Súd poukazuje na povahu a rozsah výdavkov na výživu mal. detí, keď sú to predovšetkým výdavky na stravu pre mal. deti v domácom prostredí, ďalej poplatky za stravu v škole, materskej škole, výdavky na oblečenie, obuv, najmä pre mal. M., osobitne úbor na telesnú výchovu vrátane obuvi. Ďalej matka vynakladá výdavky na lieky v prípade bežných chorôb mal. detí. Okrem toho sú tu jednorazové výdavky na školské zošity a pomôcky, ktoré na budúci rok pre mal. M. sú už objednávané aktuálne. Napokon je potrebné uhrádzať aj vysoké jednorazové výdavky na mal. deti - napr. na školu v prírode, na prvé sväté prijímanie pre mal. M. výdavky na voľnočasové aktivity - lyžovanie, zakúpenie bicykla. Súd má za to, že nedošlo k zníženiu výdavkov na výživu mal. detí. Zároveň súd zdôrazňuje, že matka zabezpečuje celú starostlivosť o mal. deti výlučne sama, otec žiadnym spôsobom sa na zabezpečovaní starostlivosti o mal. deti nepodieľa, a to práve z dôvodu, že je vo výkone trestu odňatia slobody, čo si však zavinil svojim konaním sám. Náhradné výživné matke vyplácané nie je od januára 2016 z dôvodu výšky jej príjmu. Otec prispieva na výživu mal. detí vo výške cca. 44,00 eur mesačne na obe mal. deti. Z uvedeného vyplýva, že matka uhrádza výdavky na mal. deti takmer v celom rozsahu z vlastných zdrojov.

Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, teda návrh otca na zníženie výživného na mal. deti zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný, keďže nezistil zmenu pomerov - schopností a možností otca, odôvodnených potrieb mal. detí. Pokiaľ otec predložil súdu rozsudok okresného súdu Lučenec, súd poukazuje, že ide o rozhodovanie súdu v inej právnej veci z hľadiska predmetu konania - o určenie výživného, pričom v tejto právnej veci predmetom konania je zmena vyživovacej povinnosti, pričom právna úprava je odlišná.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods.1 písm. a) OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, nakoľko konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tohto súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Po vyhlásení rozsudku sa matka a kol. opatrovník mal. detí vzdali odvolania voči všetkým výrokovým častiam vyhláseného rozsudku.